

Előfizetési árak:
Postán küldve, vagy helyben házhoz hordva:
Egész évre . . . 6 frt — kr.
Félévre . . . 3 frt — kr.
Évnyegyedre . . . 1 frt 50 kr.
Az előfizetési pénzek bérmentesen a kiadóhivatalhoz „Deésen megyeház” s legcélszerűbben postai utalvánnyal küldendők.

SZOLNOK-DOBOKA.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDÁSZATI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Hirdetési díjak: Egy 45 négyszög centimeter tért elfoglaló egyszeri hirdetési díja 50 kr, ezen fölül 90 négyszög centimeterig 1 frt s így tovább, a bérletdíj minden egyes beiktatásért 30 kr. Kedvezményül 4—10-szeri beiktatásnál 5%, 11. és többszöri beiktatásnál 10%-nyi díjengedély.

Ismeretlen kézből jött cikkek nem közlünk, s csak bérmentes leveleket fogadunk el.

Megjelenik minden vasárnapon.

A lap szellemi részét érdeklő levelezések a szerkesztőséghez intézendők. Kéziratok vissza nem adatnak.

Előfizetési felhívás

„Szolnok-Doboka”

társadalmi, közgazdászati és szépirodalmi hetilap második évfolyama első negyedére.

Évnyegyedes t. előfizetőinket tisztelettel kérjük, hogy előfizetéseiket az 1877-ik év első negyedére, nehogy lapunk szétküldésében fennakadás történjék, jó eleve megújítani sziveskedjenek.

A „Szolnok-Doboka”

előfizetési ára:

Egész évre 6 frt. Félévre 3 frt. Évnyegyedre 1 frt 50 kr. Egyes szám ára 15 kr.

A megrendelések legcélszerűbben postai utalvánnyal lapunk kiadó hivatalába a megyeházához küldendők.

Szolgabíró urak tudósításait a körjegyzők, községek és saját részükre eszközölt megrendelések iránt egyszerű levelezési lapon is szívesen fogadjuk; az előfizetési pénzeket alkalmilag történendő személyes találkozásunkkor vagy posta útján később is utánvesszük.

Deés multjához méltó jövője.

II.

Megyénk tanácskozási terme legfénylőbb volt a harminczas években, midőn az ugynevezett vándor-hazafiak alkotmányos szavaikat a sérelmi téren itt emelték fel legelőbb.

Veér Farkas a lángkeblű szónok és Torma József a történész és diplomatikai tanulmányokban kitűnő férfi — megyénk hírneves fiaihoz csatlakoztak. Wesselényi Miklós, a mennydörgő hangú államférfi, Bethlen János, a mélyen látó, szelleműs, politikus és hazafi. Eljöttek ide: Kendeffi Ádám, Bánffy László, Teleki Domokos és számtalan lelkes hazafiak. Itt hangzottak elsőbbsen az alkotmány tipró bécsi kormány

elleni kifakadások; a Leopoldi Hitlevél teljes megszegése; s lőn intézve az önérzetes felirat ő felségéhez az országgyűlés megtartása, s a sérelmek megörvoslása végett.

Deés, mint a megye anyavárosa: a birtok honszeretet és alkotmányos érzelmekben kitűnő hazafiak és államférfiak valódi gyűpontja volt.

Megyénk lelkes fiai minden lehetőt elkövettek Deésnek, mint ősidők óta központi anyavárosnak emelésére.

Első lépés volt: egy casinoi egyület szervezni, mely a hazafiak gyűlhelye s a miveltség előmozdítója legyen. Előbb a Rákóczi-féle palotát bérelték ki; majd a város vagyonszámba kerestetőit és tehetős polgárait is megnyerve: a ref. fiu-iskola piaci helyiségén közadakozás folytán egy emeletes díszes casino termet emeltek, még pedig: hogy 25 év múlva legyen a deési fiu-iskola köztulajdona, s a nevelés ez által hathatos lökést nyerjen. Gr. Bethlen Ferencz és Pál, Weér Farkas, Torma József, s csaknem az egész megye értelmisége közakarattal s áldozatkészen befolyt a deési casino épület létesítésére.

Ide gyűlt aztán a város és megye értelmisége.

Itt rendelék meg Kossuth kézirat lapjait a pozsoni országgyűlés s a magyar honi megyékben tartott hazafias szónoklatok ismerhetése végett. Azon időkben ugyanis a hírlapokban minden szabadabb eszme s annál kevésbé hazafias szónoklatok közölhetése el vala tiltva.

Kitűnőbb államférfiaink beszédeit, s az érdekesebb hazafias mozzanatokot csakis kéziratokból olvashattuk.

E tájban jelent meg Széchenyi „Hitele” és „Stádiuma” majd Farkas Sándor észak-amerikai utazása, Wesselényi „Balitéletei,” s több szabad szellemű művek.

És ezek felett, s a haza szerte nyilvánuló napiesemények felett az olvasó-egylet

Még kő se, virág se jelölte halom,
S alatta szerelme temetve vagyon.

Veres Imre.

Thorwaldsen szerelme.

Beszély.

Irtá:

Freiberg Gunter.

(Folytatás).

A mezők még télen is zöldek, a fönmaradt babérsövényekről sárga, foszlánszerű levelek csüngenek alá... az óriás repkény zsengezöld ernyőivel Antinousnak a Vaticanban látható koszorujára emlékeztet... a laurustinus bokrok fehér és vörös virágokkal vannak ellepve... pálmák és gyümölcses rakott narancsfák a legnagyobb bőségben... különösen gyönyörködtetik az északit a gyöngéden színezett hónapos rózsák, melyek daczolnak a szél és viharral s az első napfényre megnyitják kelyheiket. Martius az ibolyák hónapja... „Die blauen Frühlingsaugen schauen aus dem Grase hervor...”¹⁾ a köröcsinek és tazétek virágoznak... oh a ki itt szakíthat! oh végtelen gyönyör! Arkadia! Arkadia!

Tormaszétesen csak nyugodt kedély fogékony az efélék iránt; csak oly emberek élvezik a művészet és természetet, kiknek szívét az életviharok megkímélték, kiknek láthatára tiszta és felhőtlen.

¹⁾ A fűből kék tavasz szemek kandikálnak.

A „SZOLNOK-DOBOKA” TÁRCÁJA.

Megtört szív.

Búbánatos arcczal a lányka remeg,
Szép kék szeme könyez, az ajka rebeg.
„Oh lányka beszély, mi baj érte szíved,
Hogy szép szemeidből a könny megered?”

„Hagyj búban epedni, míg elveszek én,
Hagyd szálljon alá napom életem egén!
Mért élni tovább, ha az halva, kiben
Egy hű szeretőnek a hamva pihen?...?”

„Hadd fedje a holtat a földi lepel,
Ah! jöszte, vigaszt ad a tiszta kebel.
Szeretlek a sirig o lányka, szívem
Hő, tiszta szerelmemet őrizi hiven.

Szólj! térdre borulva lesem szavadat,
A mely neked és nekem életet ad.
És nem tudsz szólni, — o nem tudsz már! —
Kinozta, gyötörte a bú, a halál.

Régóta viselte a bűt a szíven,
S nem tudta viselni továbbra szegény.
Oh mért is epeszi a bánat a szűt,
Hogy rajta utóra halálsebet üt...!?

Megtörte szívét a leánynak a bú,
S a hű szeretőt fedi már szomorú,

nagytermében élénk s lélekemelő viták fejlődtek ki, s tették a társalgás lényegét.

Mit csak tenni, mit csak lendíteni kellett a város és megye érdekében: a deési casinóban volt legelőbb megbeszélve és elhatározva.

Innen indult ki később a kisdedóvó intézet felállításának eszméje is. Nagyszerű van ez ügyben Dr. Szöcs Sámuelnek, a Torma családnak, kik ez érdekében műkedvelői-előadásokat rendeztek a legkiválóbb és hazaszeretőbb honfiak és honleányokból. Dérinét a jeles színművésznőt kérték meg s hozták el a nők bétanítására. Ekkor gyönyörködtünk Torma Louise, később Makrai László volt honvéd-ezredes s jeles hazafi neje kitűnő játékában, kiről közmeggyőződés volt, hogy a pesti színpadon is első rangú művész lehetne.

Az egész város és megye honleányai becses himzéseket és különböző drága nőmunkákat küldöttek bé kisorsolás végett. Így épült fel közrészvét s pénzbeli segély alapján a deési kisdedóvoda.

A társalgási élet úgy szólva zengett a hazafias és művészies eszmék vitatásai alatt. Honleányaink a közméltánylásban és tiszteletben részesült honfiak elvonulásai alkalmával, ablakaikból kendőket lobogtattak, s virágkoszorúkkal hintették be nyomaikat és szekereiket.

Megyénk az országgyűlések megnyílásával követekinek rendesen Weér Farkast és Torma Józsefet, mint a megye és a hazában köztiszteletben állott államférfiakat küldötte.

Belső-Szolnokmegye közgyűléseinek lobogója, egész a forradalom leveretéseig legfényesebben tündökölt a hazában; s Deés, mint a megye központi székhelye, méltán fényes jövőt érdemel.

Az eddig felsoroltak után meggyőződhetünk: hogy Deés részint fekvése, részint történelmi multja, részint a harminczas évek

Fanny szorakozottan szemlélte a körülötte lévő költészetet.

A csodaszép kertészleány csintalan mosollyal nyitotta fel a magas rostélykaput; e nő halvány manchesterből készült felső szoknyát, ujdun új vörös atlaszszallagokat s ledér római modorban vállára vetett rongyos felöltőt viselt; királyi arca úgy ragyogott, mint egy Semiramis; ki a müncheni szoborgyűjteményben az albanoi vinczellérnének, Antonianak, Schadow által készített mellszobrát látta, meggyőződhetett az ilyen római nők classikus jellegéről. Még a siető Fanny is megállott egy pillanatra, mintegy elvakulva e csodaszép arcztól; a lány egy klárisfűzérrel játszott, melyről két kis ezüstsív csüngött — mint diadaljelvény... „Ifjuság istennője, gondolá magában Thorwaldsen kedvese, jó előjel vagy-e e helyen?”

S behatott a park mélyébe.

Bármily pontos szeretett volna is lenni a könnyű lábu thüringiai nő, híres imádója mégis jóval előbb érkezett a kitűzött helyre. Fannynak sohasem sikerült őt megelőzni. Thorwaldsen szöke feje ma is messziről fénylett a cypriusok sötét háttéréből... „Fanny!” kiáltott az érkező elébe, „igaz-e a mit nekem Börnstedt mondott? A herezegő el akar utazni?”

Ajkait a fájdalom és a meghatottság eléktelenítették.

Fanny szomorúan csüggesztvén fejét keblére, halkán válaszolva: „igaz.”

Thorwaldsen megragadva reszkető jobbját, szívére ölelte őt... „Nem, Fanny te maradsz!”

után itt kifejlődött hazafiás, alkotmányos és közmívelődési mozgalmaknál fogva, nemcsak a megyének volt üdők óta törvényhatósági központja, de az egész haza által közelsmerésben részesült.

Többet mondok: a várost, hol minden göröngy, minden kődarab, minden várrom és ős építmény — meg annyi szent emléket költ fel, az egész ország sőt a külföld mivelt és tudós férfiai előtt is kegyeletos tiszteletben tartják, s látogatásaikkal időről-időre meg-megtisztelik. Miről azonban részletesebben utolsó cikkünkben.

Zömlén.

Megyei élet.

A közigazgatási bizottság ülésterméből.

Szolnok-Dobokamegye közigazgatási bizottsága a hó 8-án megtartotta rendes ülését.

Elnökölt a főispán, a tagok — három választott kivételével, kik közül csak egyik nem igazolta kimaradását — teljes számban megjelentek.

Miután az elnöklő főispán által bejelentett azon 16 ügydarab elintézése, melyekkel sürgős voltuknál fogva ez ülést bevárni nem lehetett — tudásul vétettek: elsőnek referált a főjegyző.

Hogy hosszadalmasak ne legyünk, inkább csak a nagyobb fontossággal bíró tárgyakról teszünk említést.

Előadta a helybeli kir. törvényszéki elnöknek a közigazgatási bizottság által a korábban kijelölt sötét (?) szoba helyett, egy a megye főorvosa, tisztii ügyésze és erdészei által közösen használt nagy szobának a törvényszéki kézi sajtó elhelyezésére leendő átbocsátása iránti átiratát, határozatott, hogy a bizottság a már kijelölt szobát a kézi sajtó elhelyezésére alkalmasnak találván, más szobát kijelölni nem fog. Lévé az átiratnak más ága is, hogy a törvényszéki elnök által használt hivatali szoba tekintélyének meg nem felel, a bizottság határozata szerint az elnök rövid türelemre utaltatott, miután a megyeház kibővítése úgy is közel kilátásba levén, kényelmes elhelyezésről gondoskodva lesz. Melleleg legyen mondva, azon helyiségekben, hol az elnök bureaux-ja van 1861 óta gr. Bethlen Sándor, Torma István s még két más érdemes törvényszéki elnök is volt elhelyezve, anélkül, hogy legkevésbé is elégedetlenkedtek volna.

Az ügyhez hozzászóltak: a megye alispánja; röviden előadta, miszerint a törvényszéki kézisajtónak kimutatott szoba azon célra eléggé alkalmas. A főispán igéri, hogy mint eddig jövő-

re is a törvényszék kényelmére minden lehetőt megteend.

Ezekután Kovács Samu megjegyzi, hogy azokból, a mik itt a tárgyra vonatkozólag előadattak és felhoztak, szomorú körjelét látja egy lehető, a közjóra válságos, t. i. a megyei közigazgatás és törvényszék közt keletkezhető viszálynak. Azonban reméli, hogy ez nem fog megtörténni, s e reményt építi visszatekintve a multa, melyben ezen két testvér testület a legbensőbb egyetértés által vezéreltetett — s építi azokra, melyek az alispán által ez ügyben felvilágosítólag előadattak, s építi végezetre a főispán által azon hangsúlyozott készségre, melyből kifolyólag a törvényszék érdekében minden kitelhetők eddig is megtétettek s jövőre is megtétetni fognak, megnyugvást talál főleg az ez ügyre vonatkozó határozati javaslatban, melynek, midőn elfogadását kéri, egyszersmind indítványozza a napirendre térését.

(Vége köv.)

Vidéki levelezések.

Szamosujvár, december 13. 1876.

Tisztelt szerkesztő ur!

Olvastam a tudósítást a megye november 29-én tartott rendkívüli közgyűlésének lefolyásáról. Addig jól megy, míg tudósító engem is beállít a glédába. Számítottam rá, hogy ki fogok pingáltatni. E bizony jól volt. Még elérem, hogy hirnèvre vergődöm a megyében. — De már az nem járja, hogy beszédemnek „javát elhullatja, rosszát elhozza.“ Mert tetszik tudni „sületlen beszédemben“ — erre a szép bókra is számítottam, mondtam egyet-mást, a mi talán ki volt süte. Elmondottam, hogy Deés is, Szamosujvár is szép város, de mind a kettő kis város levén, sem egyik, sem másik egy magára nem elégséges annyi hivatal befogadására. Elmeséltem Miklós uram után: hogy „az a fa eszi meg minket, s voltam bátor kérdezni, hogy „hát a deésieket semmi sem eszi meg“? s így mentem át eszmétársasításnál fogva a murokra. Ugyan mi prózai van abban, hogy Szamosujvárt a murok vagy olcsóbb vagy édesebb? *Castis omnia casta.* Beszéltam a két város közötti távolságról, tekintettel a lovak minőségére. Hivatkoztam a toronyórákra, s előnyt adtam a deésinek, hogy a gyűlés napján valamivel előbb járt a szamosujváriánál. Ezek bizony csupa sületlenségek!

De hát kellett valamit szólni arra a szép feliratra. Bizony, mondom, nehéz a helyzete a szamosujvári örmény deputatusnak a megyei márkálison. Ha beszél: ki illusztráltatik, ha hallgat, azt kérdik otthon, no hát nem beszéltél semmit?

nőm lenne is az. Ő képes is fenyegetését valósitni, azonban az örök városon kívül elég hely van egy szerető pár számára... Koppenhágából a legsürgetőbb fölhívásokat kaptam... Fanny oldalán a hideg honi föld paradicsomkertté változnék.

Fanny valamivel könnyebben lélekzett, látszólag csak a régi vallomás ismétlődött ugyan, szíve mégis hatalmasan dobogott.

„Széppihetném multamat tetszés szerint,“ folytatá Thorwaldsen mély meghatottsággal, azonban lehetetlen nem vádolnom magamat meggon-dolatlanság és vétke könnyelműségről. Isten a tanum, hogy mindezekért lakolok! Ama gyöngé kötelekektől szabadulva, Frascati-ba mentem, hogy ott egy váltólázból felülüljek; a gyógyulás lassan haladt. Egy már nem egészen ifjú, Franciska Mackenzie Seaforth nevezetű skót nő volt történetesen ápoló nőm. Műveltség és műismeretben kitünve; teljesen rút külseje dacára is, felkölté részvétemet. Valóságos ellentéte volt a dühös, vad római nőnek; nemsokára mély vonzalmat, ideális szerelmet éreztem iránta. A velem született szép érzék visszariadt ugyan a skót nő külalakjától, ki rendesen szürke ruhát viselt, miért is északi társaim denevérek neveztek; azonban igénytelensége dacára is lebilincselte szeretetteljes, értelmes lényé, megindított irányomban tanúsított mély ragaszkodása... mire a sok szó Fanny? Elég az hozzá, elvesztém fejemet, s házasságot ajánlottam. Családja beleegyezése nélkül nem merészelt igent mondani. De azért még-

Jól mondotta a néhai „*Bolond Miska*,“ természetesen illusztrálva: „*Az is baj, ha van, az is baj, ha nincs — puska.*“ Azt hányja fel tudósító, hogy hosszadalmasan beszéltem. Hát a csaknem másfél iven tömöten nyomtatott felirati javaslat talán kurta volt? Itt már inkább pászol: „*Cumu e Spelatoria asia e si Stergatoria.*“

Azt is állítja tudósító, hogy nem tudtam bizonyítani. De hát kinek és minek? hiszen csak öten voltunk jelen szamosujváriak. Nem megmondottam-e, hogy meg se kísértem a bizonyítást, nehogy úgy járjak, mint a szamosujvári communitybeli megboldogult Rácz Péterrel. Ki is tudott volna érvelni egyszeri hallás után egy oly terjedelmes mű ellenében, melyből az összehasonlításnál még csak az maradt ki, hogy Róth Pál ur nem számlálta meg a deési és szamosujvári háztetőkön a zsindeyeket is.

Aztán — habár nem tartom „bűnnek“ még a törvény ellen is a megengedett korlátok között felszólalni, — hogy is lett volna kedvem komolyan érvelni egy oly feliratra, melynek Szamosujvár ellen irányzott némely — legszeledebb kifejezéssel élve — indokolatlan és méltatlan kifakadásait végig hallgatva, úgy képzeltem magam, mintha épen a vádlottak padján ülnék. Jobbnak láttam tehát mókázni. Sületlenkedtem. De hogy is mondá ki Róth ur, hogy félig örmény? kár volt.

Vagy talán meg kell vala czáfolnom, hogy Deés nem ős város. Hiszen ez igaz. Hát Pusztaszer mit vétett? vagy azt, hogy Szamosujvár nem volt loyális. Hiszen ez is igaz. Hát Deés? talán csak nem volt illoyális?

Avagy mit feleltem volna arra, hogy „a gör- egyh. püspökségnek és a fegyintézet tisztii karának nincs befolyása a város közszellemére.“ Hát ha ezek is Deésre költöznének át, lenne-e befolyásuk az ottani közszellemre? *Mein Liebchen was willst du noch mehr?*

Vége azt veti fel tudósító, hogy beszédem után az elnöki csegettyű megszólalván, a gyűlés eloszlott. No ez már épen nem igaz. Hát nem utánam beszélt Hatfaludy szolgabíró ur — ha jól emlékszem — épen a veteményről, s nem még később repetálta el valaki ama bizonyos költeményt, még pedig így: „*fortius est, qui se sat.*“

De már elég lesz a „sületlen beszédéből.“ Ne ingerkedjünk. Feledjük el azt, a mi volt, gondoljuk meg, hogy mi lehet. Munkáljunk közre egyesített erővel a megye közjára. Nem illik házas feleknek mindjárt a mézes hetek után hajba kapni. Ne féljenek tőlünk uraim! mi jámbor, békeszerető polgárok vagyunk. Tessék megkérdezni akár az alispán urat — itt volt; a képviselő-testület választásánál elnökölt. Láthatta,

is le valék kötve... Az elsiertett ajánlatot nyommon követte a megbánás... Rómában bevezetett az angol körökbe... barátaival theáznom és bibliáznom kellett... akaratom ellenére is bizonyos kedélybetegség lepett meg... elvesztém kedvemet a vidító munkára... lassanként azt vevém észre, hogy örvény szélén állok... csilagtalan éjeken komoran és a legszomorubb gondolatokba merülve ültem a vendéglőben egy szalmába csavart palaczk előtt... Bachus leve ép oly kevésé nyitá meg számam, mint a bürokitál az eliteltét. Végre összeszedem érelyem utolsó maradványát, erősen elhatározva személyes szabadságot, jövőmet megmenteni; nyíltan kifejezém Francziska Mackenzie előtt, miszerint vonzalmam nem oly erős, hogy egy egész életre tartósságot ígérhetne. Kerültem őt, nem gondolva meg, hogy szívét csaknem teljesen összezuztam, hogy őt a kétségbeesésnek dobva áldozatul, mintegy öngyilkosságra kényszerítettem! Örültségtől féltették... nyugalmanak némi helyreállítására nem találtam más eszközt az ünnepélyes fogadásnál, hogy szívemet és kezemet soha másnak föl nem ajánlom. S ez ígéretet írásban tettem. Fenkölt gondolkodásu nő a végzetteljes lapot rég elszakította volna, a szerződést semmisnek nyilvánítván, hogy bebizonyítsa szerelme önzetlenségét, áldozatkészségét... oktan remény! hasonló emberi érzület, egy methodista, kedélybeteg vén szűzben rég megkövült.

(Vége köv.)

Oh varázsszó, dallamosabb mint a sphaerák zenéje! Imádozt ajkak boldogító hangja, ki állhatna neked ellen!?

„A mit én neked följánlok, Fanny,“ folytattá hevesen: „szerelem, határtalan szerelem! ki-elégít-e ez téged, ad-e neked bátorságot, egy megátkozott hitszegő sorsát megosztani?“

Fanny összeborzadt... nem érté, a mit Thorwaldsen gondolt... mindkét kezét forró homlokára nyomta, megtudni, nincsen-e lázas állapotban, hogy nem volt képes őt megérteni.

„Hallgass meg türelmesen!“ esedezék Thorwaldsen.

Azonban Fanny minden erejét tünekezni érezte... Thorwaldsen ovatosan, nyájasan vonta őt, hogy padra... „Édes kedves Fannym,“ — sohasem beszéltem multamról, mert elcsüggedt és gyáva valék... ezerszer akartam mindent tudatni, — egy pillantás szemeidből: s nem valék képes ellebbenteni a fátylat lelkem éjéről. Ma ez szent köteleességem... nyujtsd kezedet, légy segítségemre e nehéz órában! Hivatlan fecsegők különösen egy Mária Magnani nevezetű nővel szemben vádolnak szivtelenséggel; már évek előtt fölbomlott közöttünk minden viszony; ez a római nő előbb egy berlini professzorral élt törvénytelen házasságban... ki arra kényszerítene, hogy e nő ügyét lelkemre vegyem, egyszerűen e viszonyokban való járatlanságát árulná el. Maga Mária föltette ugyan magában, hogy engem folytonosan hitszegéssel vádol, s rettenetes esküt tett, hogy minden vetélytársán boszút áll, ha saját

hogy a hatalomnak hódolunk, loyálisok vagyunk. Engem is megválasztottak Centum paternek épen akkor, midőn a „Szolnok-Dobokát“ olvastam. Dupla örömem volt. Tőlem pedig ne ijedjen meg szerkesztő ur! én már 1848 óta mindig ébren vagyok. Kérem legyen loyális, adja ki ezen nyilatkozatomat. Nem bánom, ha akár mennyi megjegyzéssel kísérendi.*)

Most már énekeljük el azt a régi jó magyar nótát:

Nincsen állandó, minden mulandó.

Épség, szépség, minden változandó!

Igen megtisztelve találtam magamat, hogy a deési év. ref. templom körfalát építettő „consortium javára“ az elnökség által rendezett hangversenyre meghivattam. Csak mégis szép bizottsági tagnak meglenni. „Átallottam,“ jobban mondva, „reteletem“ elmenni, azért az ártatlan murekért, tartva attól, nehogy a jó időtöltést elrontsam.

Azonban küldöm az 1 frt belépti díjt.

Kérem a consortium tisztelt elnökségének átadni.**)

Ajánlom magam a viszontlátásig.***)

Gopcsa Joáchim.

HIRFÜZÉR.

— **Lapunk jövőben** a kir. tanfelügyelő hivatalos intézkedéseit is hozni fogja, miről az egyházi és világi iskolai hatóságokat és tanító urakat értesíteni szükségesnek tartottuk.

— **Az itteni** műkedvelő színtársulat mult esütörtökön rendkívüli közgyűlést tartott, s mindenek előtt a működő tagok gyűjtésére s a meglevők számbavételére kiküldött bizottság jelentése tárgyalatván, kiderült miszerint a működők száma szaporodott, mely körülmény a társulat virágzásának örvendetes bizonyítéka. Oly népes is volt a gyűlés, mint épen a társulat 1872-ik évi legelső alakulásakor szokott volt lenni. Örömmel jelezzük a helybeli dal-zeneszövetkezeteknek a műkedvelő színtársulattal történt egybekelését. A dal-zene-egylet külön osztályát képezendi a műkedvelő társulatnak, azonban együttesen fognak egy közös cél felé: egy állandó színház felépítésére törekedni. A házszabályok átdolgozására, melynek keretébe a dal-zene-egylet igényei is felvéve lesznek, bizottság küldetett ki. Ez egyesülés folytán a társulat egy karnagyot fogad fel s ez által egy valóságos dal-zeneconservatoriumot létesítend. Ennek utána és legvégül a Valthon Eduárddal, egy színielőadásokra alkalmas helyiség felépítése iránt megkötött szerződés jóváhagyatott. A tervezet szerint ezen ideiglenes színházi helyiség 11 öl hosszú és 6 öl széles leendő, ebből 4 öl mély és 6 öl széles tér színpadra s ennek megfelelő nagyságu két, 12 néyszög öl térfogatu öltöző szobára lesz szánva. A színpadot a műkedvelő társulat állítja és disziti fel. A momentán szükséges tehát ez által vélt a társulat segíthetni, s ez úton tíz évre egy díszes helyiséget teremtett, időt nyert továbbá azon idő alatt saját erején egy állandó színház építhetése a szükséges anyagi erő beszerezhetésére. Lesz tehát városunknak jövő év december elsőre tágas bálterme, színház helyisége, s a színeszethek a téli idényre is biztos menhelye. Ez óriási lépéssel főispán ur ő méltósága, mint a színház építettő bizottság elnöke, közölte a társulatot végezélja felé.

— **Besztercze-Nászódmegye** közigazgatási bizottsága folyó hó 5-én tartott ülése alkalmával megyénk közigazgatási bizottságának a „szeretetháza“ ügyének pártolása iránt oda intézett átiratát egyhangulag elfogadta és kimondotta, hogy a pénzbiroságok egy megyei kórház alapítására engedtesse át, s az illető miniszterekhez feliratilag szintén kérelmezzen.

— **A Belügyministerium** a Besztercze-Nászódmegyei közigazgatási bizottság azon ismeretén indítványát, hogy annak üléseiben a tanácskozás három nyelven folytathassék, törvénytelen-

nek nyilvánítván, az alispánnak megtiltotta, hogy e kérdést a megyei bizottság közelebről tartandó közgyűlésének tárgysorozatába felvegye.

— **Megyénk** fegyelmi válaszmánya folyó hó 9-én tartott ülése alkalmával a megye alispánjának azon határozatát, mely szerint Sliám Gábor körjegyző hivatali kihágásért állásától felfüggesztetvén, ellene fegyelmi vizsgálatot rendelt el, helybenhagyta.

— **Az itteni** állandó műkedvelő-társulat folyó hó 30-án színi előadást tart és ez alkalomból „Nem mind arany a mi fénylik“ színmű fog előadatni. A próbák már javában folynak is.

— **A közigazgatási** bizottság folyó hó 20-án bizonyos sürgős ügyek elintézése tekintetéből rendkívüli ülésre főispán ur ő méltósága által egybehivatott.

— **Szamosujvár** szab. kir. város folyó hó 20-n tartandó képviselő-testületi közgyűlésében a megyei alispán elnöklete alatt fogja tisztikarát megválasztani. Ezt megelőzőleg, tehát decz. 19-én az 1871. évi XVIII. t.-cz. 55. §. értelmében lesz Szamosujvár sz. kir. rendezett tanácsu város ujon szervezett képviselő testületének alakuló első közgyűlése.*)

— **A volt Dobokamegyéhez** tartozott mindazon községek, melyek Szilágymegyébe kebelezettek a szamosujvári adókerületből a zilahi adókerülethez csatoltattak, mely átkelezések jövő 1877-ik évi január 1-ével lépnek érvénybe.

— **Vettük a „Közvélemény“** politikai napilap előfizetési felhívását is. Szerkesztője: Lukács Béla orsz. képviselő s előfizetési ára egész évre csak 12 frt, félévre 6 frt, évnegyedre 3 frt. Az előfizetési pénzek Vodianer F. nyomdajajdonoshoz (Budapest, megyeháztér 9. sz. alá) intézendők.

— **A helybeli** ev. ref. templom körfalát építettő consortium mult kedden — saját pénztára javára — hangversenyt rendezett, miután azonban az elnökség oly figyelmetlen volt, hogy a szerkesztőséghez még programot sem küldött, de másfelől alkalmat sem nyújtott arra, hogy szerkesztőségünk magát a hangversenyen referense által képviseltesse: s mivel végre a megtartott hangverseny részleteiről vagy bár annak eredményéről az elnökség részéről értesítve nem lettünk, az egészet hallgatással mellőzni vagyunk kénytelenek.

— **A M.-Vásárhelyt** szerkesztett „Erdély“ című hetilap hat évi fennállása után a viszonyoknak megfelelő átalakuláson megy keresztül. Jövő 1877-ik év elejével „Maros-Vidék“ czim alatt hetenként egyszer minden vasárnapon fog megjelenni s előfizetési díja a hozzánk küldött program szerint egész évre 6 frt, félévre 3 frt, évnegyedre 1 frt 50 kr. Szerkeszti: Kerekes Sámuel.

— **A Belügyminister** a törvényhatóságokhoz intézett körlevelében tudtul adja, hogy a halottkémlés behozatalát, ugy szintén az egészségre ártalmas tápszerek és italok lefoglalását, elkobzását és megsemmisítését illetőleg kibocsátott intézkedések 1877. jan. 1-ő napján lépnek életbe.

— **A m. kir.** pénzügyministeriumnak f. év november 25-én 58533 sz. a. kelt magas intézkedése folytán, az 1876. XV. t. cikknek 37. §-a is, mely az 1875. évben visszamaradt egyenes adó-hátralékoknak részletekre leendő felosztása iránt intézkedik, a folyó 1876 évi december 15-ik napján életbe lépett. Ezen törvénycikknek végrehajtása iránti utasítás is megjelenvén, az az egyenes-adók kezelésével megbízott községi (városi) közegeknek már kiadatott, és így közelebről már a törvényhatósági küldöttségek is meg alakulnak és működésüket megkezdik.

— **Fővárosi hírek.** A képviselőházban a keleti vasut megvételéről szóló törvényjavaslatot részleteiben tárgyalták. Kossuth Lajostól egy sajátlag Simonyi Ernőhöz intézet levelet közölt az „Egyetértés“ vasárnapi száma, melyben egyebek között írja Kossuth, hogy „Magyarországnak nem szabad magát a keleti kérdésben az orosz politika vontató köteleibe akasztatni enged-

*) Reméljük, miszerint ottani levelezőnk ugy a képviselőtestület, valamint a tisztikar megválasztásáról s egyéb eseményekről tüzetes tudósításával annak idejében szerencsétlenül fog.

Szerk.

ni.“ Ő még a háborut is kisebb szerencsétlenségnek tartja, mint az orosz hatalom növekedésének megengedését. Badar beszédnek nyilvánítja továbbá azt a vádat, hogy vannak „ultra magyarok,“ kik az osztrák háznak az oroszszal való össze-tűzéséből Ausztria bukását és ennek romjain egy független Magyarország létrejöttét várják. Ily bukás esetében — írja Kossuth — „Magyarország volna a máglya, melyen az osztrák sas megégettetnék s bizony nincs olyan bolond magyar a világon, a ki égő máglyának szeretné hazáját csak azért, hogy rajta s vele a sas is elégjen. Átalában igen nagy balítélet azt gondolni, hogy Magyarország teljes — az én értelmembeni — függetlensége csak az osztrák monarchia romlásán épülhet föl. Kossuth kifejezi azt a reményét is, hogy ha az osztrák-magyar monarchia fegyveresen tűz össze az oroszszal, akkor nem az osztrák sas ég el, hanem az orosz hűz rövidet; de ha Ausztria az orosz politika vontató köteleire akasztja magát: elvész bizonyosan; ugy jár, mint a madár, mely — a krokodilustól féltében a krokodilus tátott szájába röpült.

— **Külföldi hírek.** A Bosporustól enyhébb szél fú: Salisbury és Ignatieff jelentékeny közeledtek egymáshoz s megeshetik, hogy az értekezlet többet ér el, mint hiszik, még talán a békét is. Tartunk tőle, hogy ez a közeledés a porta rovására esik. A tizenkét diplomata tanácsában, mely most Sztambulban töri a fejét a keleti kérdés megoldásán, Ignatieffnél egy sinus ügyesebb; ő tudja forgatni, boncolítani a dolgot s rászedi hamar az embereket. Csak Salisbury marquis tekintélye és hatalma áll annak útjában, hogy ez az értekezlet ne az orosz játékszere legyen.

Szerkesztő postája.

Dengi János urnak Debreczen. „Szülőföldemet“ vettük. Prózaí küldeményről, valamint e költeményről később.

Mátyás Zsigmond urnak M.-Lápos. Térszűke miatt jövő számra tartottuk fenn.

Makfalvinak. Csernek. Tudomásul vettük. Levelét közzöltük ama bizonys, — hogy ön szavaival éljünk „o mni-potens valamivel,“ melynek pedig köztünk legyen mondva — lapunk szellemi munkálkodásával épen semmi köze, s a melynek a szerkesztő semmivel, s csak a „kiadó“ felelős, a mennyiben évnegyedenként a számadásokat annak mutatja be. Tévedni méltóztatik, midőn azt hiszi, hogy „a választási törvény két ozikkelyéről“ beküldött dissertatióját a „lapfelügyelő bizottság“, a mely azt nem is látta, vetette volna el, e merényletet egyedül a szerkesztő bátorkodott elkövetni, a mennyiben egy szentesített törvénycikk magyarázatára avagy mikénti értelmezése feletti vitakozásokra szerény vidéki lapunk magát hivatva nem érezte.

Gyejcs.-Galgó „Falusi fogalom.“ ... Mi is annak tartjuk. Mutassa be magát, különben nem tánczolunk együtt.

Felelős szerkesztő-kiadó PÁNCZEL JÁNOS.

Tárczavezető MEDGYES LAJOS.

Szurduki járás szolgabirájától.

Sz 1276.—1876.

Pályázat.

„Füzes-szentpéteri körjegyzőség,“ mely a szövetkezett Füzes, Füzes-Szentpéter, Komlos-Ujfalu és Vajdaháza községekből áll, folyó évi december 31-ével üresedésbe jövén, annak választás útján leendő betöltésére ezennel pályázat nyitattik. Ezen 480 frt évi fizetés és megfelelő szállásbérrel javadalmazott állomásra, melyhez Kendermező és Rákos községek is ideiglenesen beosztatván még 190 fr. évi fizetés járul, következőleg az összes járulékok szállásbérrel együtt a 700 frtot meghaladják. — Pályázhatnak mindazok, a kik az 1871. évi XVIII. t. cz. 74. és 83 §§-ai értelmében képesítvők, s ily módon felszerelt folyamodványaikat folyó év és hó 31-éig ezen járás szolgabirájához beadhatják.

Cserneken, 1876 december 12-én,

Válya Ferencz,

(1—3)

szolgabiró.

Nyilatkozat.

Melynélfogva összes alsó-hagymási és alsó-csorbánkai adósaikat tudomásba vétel végett ezennel értesitem, hogy folyó 1876. évi augusztus hava 20-ától kezdve s jövőre, a náluk levő követeléseim kamat élvezetéről a fizetés vagy árverezés napjáig — bármikor is történjék az — végkép lemondok, és 1876-ik évi augusztus 20-áig terjedő időre is csak a kölcsön szerződésekből kikötött kamatokat és perköltségeimet követelem. A kik tartozásaikat 1877 év január végéig ki fizetnék a kamatot a multa is 10%-ra szállítom le.

E nyilatkozatom szolgájon összes adósaiknak okmányul, s a királyi, polgári és telekkönyvi hatóságoknak, ugy a bírósági végrehajtóknak tudomásul.

Deés, 1875. december 6-án.

Pánczél Jánosné.

szül. János Rózália.

*) Készséggel nyitottunk tért csupán azon megjegyzéssel, miszerint igen örülnénk, hogy ha lapunkat becses tudósításaival minél gyakrabban tisztelné meg.

Szerk.

**) Azonnal kézbesítettük.

***) Minél előbb és mentől gyakrabban.

Szerk.

H I R D E T E S E K.

Sz. 3469.—1876.

Szolnok-Dobokamegye alispánjától.

Árverezési hirdetmény.

A Szolnok-Dobokamegye területén elvonuló Nagy-Ilondáig a Szamosfolyó mindkét partján, azontul Kliczig a balparton levő összes; tehát a Deésen felül és alól eső 40 malomgát után egyedül csak Deésen szedendő tutaj-vámjog nyilvános árverezés útján az 1877-ik évi január 1-ső napján kezdődőleg három egymásután következő évre a legtöbbet ígérőnek a folyó 1876-ik évi december hó 20-án d. e. 10 órakor a megyeház nagytermében tartandó nyilvános árverezés útján haszonbérbe adatik.

2. Kikiáltási évi bérösszegül 2000 frt állapittatik meg.

3. A bérösszeg évenként kétszer lesz a megye alispánja kezéhez fizetendő, és pedig fele mindig az év februáriusa és márczius első napjain, előre.

4. Köteles az árverezéshez hozzá szólni kívánó az árverező biztos kezéhez 20%-nyi bánatpénzt letenni, s a legtöbbet ígérő, ki egyszersmint bérnök is leendő, a bánatpénzt a bérösszeg 20%-ra kipótolni, mely összeg Szolnok-Dobokamegye alispánjánál biztosítékképp benn-tartatik, s bérnöknek az utolsó haszonbéri összegbe fog tudatni.

5. Jóllehet a tutajvám egyedül Deésen fog a megyei gátrendőrségi szabályok 32. §. értelmében — szedetni, — azon tutajokért, melyek Deésre le nem szállíttatnak, hanem Deésen felül eladatnak vám nem vétethetik.

6. A Deésen alól levő gátak után is a vám csak azon esetben vétethetik fel, ha a tutaj Deésről tovább is szállíttatik.

7. Ha azonban az illető tutajosok közhitelű bizonyítvánnyal kimutatandják, hogy Deésen alól, mielőtt a megye határszélét elérték volna a tutajt valahol eladták, s azokat tovább a Szamosan nem szállítják, ily esetben az azon gátakért felvett vám, melyek a tutajok által nem érintettek, a haszonbérő által visszaadandók.

8. Mindennemű a haszonbérő és tutajosok között felmerülhető kérésekben elsőfokulag a megye alispánja határoz, s e határozat csak birtokon kívül másodfokulag a közigazgatási bizottsághoz, s az 1876. VI. t. cz. 59. §. esetére való tekintettel harmadfokban a közlekedési Ministerhez fellebbezhető.

9. A haszonbérő pontatlansága esetére, ha a haszonbért pontosan nem fizetné, jogában áll a gáttulajdonosoknak s illetőleg megbizottjaiknak a bérlet a bérlettől azonnal elmozdítani, s az ő kárára és veszélyére új árverezést tartani, s bérlobiztosítékából s egyéb lehető vagyonából magát kártalaníttatni.

10. Az ezen árverezésből keletkezhető minden bélyeg, hirdetési s más szerződési díjak, valamint a gáttulajdonosokat terhelő jövedelmi adó bérő által hordozandók.

11. A szóbeli árverezés megkezdéséig szabályszerűen felszerelt írásbeli ajánlatok is elfogadtatnak. Szó és írásbeli ajánlatok egyenlősége esetére, a szóbeli bir elsőséggel. Az írásbeli ajánlatoknak az ígért évi legmagasabb bérösszegnek megfelelő 20% bánatpénzzel ellátva és azokban kifejezve kell lenni, hogy bérlet szándékozó az árverezési feltételekkel teljesen ismeretes és azokat összes pontozataiban elfogadja.

12. Azon vállalkozó, ki az árverezés folytán bérőnek fog maradni, köteles a haszonbéri szerződvényt az árverezési eljárás bevégezte után 24 óra alatt saját költségén kiállíttatni, egyébiránt az árverezési jegyzőkönyv reá nézve még azon esetben is szerződési kötelezettséggel bir, ha azt alá sem írta volna.

13. Ha bérő által a szerződés 24 óra alatt ki nem állíttatnék s a bélyeg, hirdetési s másnemű költségek és illetékek azonnal, a félévi jövedelmi adó pedig 14 nap alatt kinem fizettetnék bánatpénze elvesztése mellett, jogosítva lesznek a birtokosság megbizottjai ellene a 9. pontban irtak szerint járhatni el.

Deésen, 1876. év november hó 23-án.

(3—3)

Szarvadi Pál,
alispán.

Alólirott van szerencsém a n. érd. közönséget azzal értesíteni, hogy e hó 12-től kezdődőleg egész 15. januáriusig készpénz lefizetés mellett minden gyári áron található üzletemben; a n. érd. közönség számos látogatását kéri:

Léner János.

Szám 332.—1876.

Pályázati hirdetmény.

(1—3)

Szolnok-Dobokamegye, Kőfarki járásban kebeleztet Közpfalva, Kőfarka, Dögmező és O.-Nyires egyesült községek körjegyzősége üresedésbe jöven, ezen állomás választás útján való betöltésére, mely évi 400 frt fizetés, 30 frt lakbér és megfelelő iroda-átalánnyal van egybekötve — pályázat nyitattik.

Minek folytán felhivattak mindazon teljes képzettséggel bírók, kik ezen állomást elnyerni ohajtják, hogy pályázati kérvényeiket kellőleg felszerelve 1877-ik év január 10-ig alólirott hivatalnak adják bé. A határidőn túl bejövő kérvények nem fognak tekintetbe vétetni. A választás említett év január 20-án Közpfalva községében fog megtartatni. A kőfarki járás szolgabírájától.

Felső-Egresen, 1876 december 5-én.

Szántó Márton, szbiró.

DEMETER BÉLA

(2—4)

Deésen

ajánlja ujonnan berendezett

Fűszer-, Bőr- és Festék-kereskedését.

Naptárak az 1877-ik évre több választékban.

IRÓSZEREK és PAPIROK.

VICTORIA biztosító

társaság ügynöksége.

BIZOMÁNYI és SZÁLLI-

TÁSI ÜZLET.

Az erdélyi Pince-egylet

többfajta borai.

Jamaicai és Cuba-Rhum.

Pecco és Souchong theák.

SZILÁGYI E.-féle

punts, liquor és rosolisok.

Tokai gyógyszerész

Kröczér Ágoston híres giliszt-

csokoládéja.

Brázy-féle

sós-borszesz és életital.

Debreczeni és bethleni

műalmi lisztek

Sajtolt élesztő.

Hüvelyes főzeléki babok.

(Lencse, borsó paszuly.)

Aszalt meggy és vörös-

szőlő.

DISZNÓZSIR.

Angolna, szardínia, oroszhal

és Halikra.

Frank pótkávé,

mely jóságával minden ed-

digi pótkávét felülmul.

Szürt színméz.

Só-árlás.

Asztali lámpaolaj.

Amerikai és brassói

PETROLEUM.

Ligroin és Benzingáz.

Parafin fagyany

és fagyugyertyák.

Angol mosó-krystal és fény-

keményítő, ugyszintén ame-

rikai rizskeményítő.

Mosó- és nagyválasztéku pi-

pere mosdó-szapanyok.

Üvegelt gliczerin pipere-folya-

dék, ugyszintén üvegelt glicze-

rin-folyadék szapany.

Hirdetmény.

Fogarasy Mihály erdélyi püspök ő nagyméltósága apanagyfalusi, vicei és bődöni jóságai 1877. január 1-től kezdődő hat évre haszonbérbe adandók; mi is azon megjegyzéssel tétetik közzé, hogy haszonbérletni szándékozóknak kéretnek erre vonatkozó ajánlataikat legfőlebb folyó évi december 15-éig Gyulafehérvárra a püspöki irodába intézni.

Gyulafehérvártt, 1876 november 16.

Dr. Mohay Sándor,
uradalmi ügyvéd.

(3—3)

Ny. Keresztesy Pál könyvnyomdájában Deésen, 1876.